

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jamen det er jeg da enig i. Nu siger hr. Thor Pedersen selv, at der er mulighed for at vælge plejehjem af familiemæssige grunde. Det er jo netop i sådan nogle sager, jeg har sloges med en Venstrekommunalbestyrelse i det nordjyske for at få dem til at acceptere, at man kunne flytte fra Ribe og Varde og andre steder og op, fordi ens børn bor der, og det har man afvist. Det er da ikke lovgivningen. Hr. Thor Pedersen siger jo selv, at lovgivningsmæssigt er det muligt. Det viser bare, hvor meget blålys der er i det, for det viser sig jo, at selv om man gennemfører det frie valg, så løser det ikke alle de problemer.

Så ved jeg ikke, om hr. Thor Pedersen vil vælge en masse penge ud til en masse byggerier, men det må vi jo så snakke om. Men jeg er enig i, at man skal have lov til at vælge. Lad være med at fremstille det, som om jeg ikke er det. Så var jeg jo aldrig gået ind i de sager og havde forsøgt at presse de kommunalbestyrelser så meget, jeg så kunne, til at skifte nogle holdninger på det her område, selv om det var Venstrefolk.

Så vil jeg godt sige til hr. Frank Dahlgaard: Jamen finanserne er i vores øjne strammere. Det kan man se af vores afstemning. Der er massevis af ting, som vi gerne ville have gjort, som vi i går enten stemte gult eller rødt til, fordi vi tog konsekvensen og sagde, at under en normal finanslovforhandling ville vi turde gøre sådan og sådan, men vi turde ikke denne gang.

Jeg siger ikke noget om den generelle finanslov, for som sagt har vi ansvaret for 1,3 mia. kr. ud af 420 mia. kr., men der var massevis af forslag i går – prøv at se dem efter – hvortil vi normalt ville have stemt for, men hvor vi jo netop sagde: Vi tager konsekvensen. Der er ikke råd til de her ting nu.

Og så til hr. Svend Heiselberg: Jeg holder meget af bilister, og jeg elsker at køre bil selv. Men man må meget undskylde, jeg troede også, at vi var lov og orden-partier. Altså at folk vil rende rundt og overskride hastighedsgrænserne må de da tage konsekvensen af. De skal da ikke pakkes ind. Hvis jeg får en fartbøde, hvad jeg da en gang imellem gør, så må jeg da sige: Jamen det er mit ansvar, at jeg gør det. Det har da ikke noget med automatisk hastighedskontrol, eller hvad ved jeg, at gøre.

Vi har et løfte fra regeringen om, at hastighedskontrollerne bliver koncentreret om steder, der er specielt farlige, ved skoler osv., og så har jeg antydnet, at det ville være passende, at man

heller ikke havde den nord for Randers, men det er så noget andet. Men i al fald er der jo løfter om, at landskabet ikke bare skal plastres til. De skal laves de steder, hvor det vitterlig er farligt.

Men at komme med en argumentation om, at bilisterne kommer ud for en bødereg, hvis vi indfører en hastighedskontrol, der må man altså meget undskylde. Det kunne altså godt være, at det var deres egen skyld, hvis de får de bøder.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne sige til hr. Duetoft, at det er rigtigt, at der er et par af de besparelser på kulturområdet, som gælder ting, vi ikke mener er nødvendige. Vi mener ikke, det er nødvendigt med et nyt skuespilhus; det er korrekt. Vi mener også om den store ekstrabevilling, som Det Radikale Venstre kæmpede så meget for for et par år siden, at der kunne vi godt ligge på niveauet fra for 2 år siden. Jeg mener, at netop som den danske film klarer sig så flot internationalt, så behøver vi da ikke yderligere at begynde at subsidie-re den. Jeg tror faktisk, den er så godt kørende, at der behøver vi ikke subsidier.

Så var der en række andre besparelser. De var led i de prioriteringer, jeg nævnte.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først lige for at forebygge en misforståelse: Dansk Folkeparti stemte i går for et par ændringsforslag, som gik på kriminalitetsbekæmpelse hos udlændinge i Danmark. Vi stemte imod andre forslag, fordi der i dem var indeholdt et skøn over en yderligere indstrømning af folk fra udlandet. Så det er bare lige for fuldstændighedens skyld.

Men så vil jeg sige til hr. Peter Duetoft, at for os at se er der ikke tale om to vidt forskellige situationer, når vi på den ene side diskuterer, hvor mange der kommer til det danske samfund pr. år, 16.000-20.000 mennesker normalt, og på den anden side integrationsindsatsen. Og jeg tror heller ikke, der er tale om to vidt forskellige situationer, hvis man taler med de integrationsmedarbejdere, der er ansat i kommunerne, og som jo ansættes i stadig stigende omfang for at klare integrationsopgaven.

De står jo med ansvaret måske med analfabeter fra Somalia, som de skal prøve at få uddannet og få ud på arbejdsmarkedet, de står med kæmpe problemer. Samtidig med at de så prøver at løse dem, oplever de, at de så lige får en